

οκάδες γεώμηλα, 7 τυρία, ζυγιάζοντα καθ' ἑν 9 οκάδας· ἐκτὸς τοῦ γάλακτος τριῶν ἀγελάδων ἔπιτά αἰγῶν. Μία τῶν ἀγελάδων σφάζεται εἰς τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος. Κατὰ τὴν φοβερὰν ταύτην τοῦ χρόνου περίοδον ἐνασχολεῖται ἡ οἰκογένεια εἰς τὸ νὰ κάμνη πανίον πρὸς ἰδίαν τῆς χρήσιν· ὄθεν καὶ μικρὸν τι μέρος τοῦ εἰς ἐκάστην καλύβην ἀνήκοντος χωραφίου σπείρεται μὲ λίνον. Οἱ ἄνδρες καταγίνονται εἰς διαφόρους ἐργασίας ἐντὸς τοῦ οἴκου· γλύφουν ξύλα, κατασκευάζοντες διάφορα σκευὴ πρὸς χρήσιν ἢ καὶ καλλωπισμὸν, ὡς λεκάνας, κρούπαλα, (τόσκαρα), κουτάλια, κτλ., τὰ ὁποῖα πωλοῦν μετέπειτα εἰς τὰς πόλεις. Αἱ οἰκίαι εἶναι ὡς ἐπιτοπλεῖστον ξύλιναι, καὶ ἀποκεχωρισμέναι, ὥστε πυρκαϊαὶ νὰ μὴ διαδίδονται. Γενικῶς εἶναι μεγάλαι καὶ στερεαί· φυλάσσονται καθαριώταται, ἔχουσαι ὑάλους εἰς τὰ παράθυρα, ἐκ τῶν ὁποίων ὁμοῦ διὰ τὴν ὑπερβολὴν τοῦ ψύχους δὲν ἀνοίγει παρὰ τὸ ἐν τέταρτον. Ἐκτὸς τούτου, αἱ θέρμαστραι μὲ τὰς ὁποίας ζεσταίνονται οἱ θάλαμοι, οὔσαι κατεσκευασμέναι ἀπὸ μαλακῆν, πορώδη πέτραν, προξενοῦν ὁσμὴν τινα δυσάρεστον, διὰ τὴν ὁποῖαν ὀλίγον μὲλει τοῦς κατοίκους, οἵτινες κάθηνται συνεχεῖς ἡμέρας τὸν χειμῶνα συσσωρευμένοι εἰς ἕν δωματίον. Ἡ αἰφνίδιος μετάβασις ἀπὸ τὴν ἔξωθεν παγωμένην ἀτμοσφαῖραν εἰς τὴν θέρμην τῶν οἰκημάτων ἐπιφέρει πολλὰ κρυολογήματα ἔβηχας, πολλάκις θανατηφόρα.

Ὁ πληθυσμὸς τῶν ὀρέων τούτων εἶναι διόλῃ ποιμενικός. Φραγμαὶ παχεῖς διαχωρίζουν τὰς κοιλάδας εἰς βοτανηφόρους ἀγρούς, εἰς πᾶσαν δὲ κατοικίαν εἶναι προσκολλημένα εὐρύχωρα κτηνοστάσια. Πᾶς οἰκοκύριος συγχωρεῖται νὰ ἐπαίρη εἰς τὰς ἐπὶ τῶν Ἀλπεων κοινὰς βοσκὰς τόσας ἀγελάδας τὸ καλοκαίριον, ὅσας ἐμπορεῖ νὰ διατηρῇ τὸν χειμῶνα μὲ τροφήν συνηγμένην εἰς τοὺς ἰδίους τοῦ ἀγροῦς. Ἀφίνει δὲ τὴν χειμερινήν του κατοικίαν τὸν Μάιον, καὶ προβαίνει μετὰ τῆς οἰκογενείας καὶ τῶν βοσκημάτων αὐτοῦ, φέρων ἐντάμα καὶ τινα ἐπιπλα καὶ σκευὴ, εἰς τὰς ὁποίας ἡ χιών ἀφῆκεν ἤδη βοσκὰς, καὶ ὅπῃ ἔχει τὴν προσωρινήν καλύβην του. Μένει δὲ αὐτοῦ ἕως τὸν Ἰούλιον, καὶ τὸν καιρὸν τοῦτον καταβαίνει διὰ μερικὰς ἡμέρας εἰς τὴν κοιλάδα πρὸς φερισμόν τοῦ χόρτου. Περὶ τὰς ἀρχὰς Ἰουλίου, ὅτε πλέον καὶ αἱ ὑψηλότεραι βοσκαὶ εἶναι ἀπηλλαγμέναι τῆς χιόνος, προχωροῦν εἰς τὸ τρίτον ἢ φερὸν οἶκημα, ὅπου μένουσιν ἕως τὰ μέσα Αὐγούστου· τότε δὲ ὁ καιρὸς ψυχραίνει παραπολύ εἰς τὰ ὑψηλὰ, ἐκ τῶν ὁποίων τινὰ εἶναι 5000 πόδας ὑπὲρ τὴν πεδιάδα, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰς μέσας βοσκὰς, ὅπου εἰς τὸ μεταξύ ὁ χόρτος ἔλαβε και-

ρὸν νὰ ἀναβλαστήσῃ. Οἱ ἄνδρες καταβαίνουν πάλιν εἰς τὴν κοιλάδα νὰ φερίσωσιν ἐκ δευτέρου τὸν χόρτον. Πρὸς δὲ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου καταβαίνουν καὶ τὰ βοσκήματα εἰς τὴν κοιλάδα, τῆς ὁποίας τρώγουν τὸν μένοντα βραχὺν χόρτον, ἕωσού νὰ τὰ ὑποχρεώσῃ ὁ χειμὼν νὰ κλεισθῶσιν εἰς τὸ κτηνοστάσιον, ὅπου τρέφονται μὲ ξηρόχορτον. Τὸ γεῦμα μιᾶς οἰκογενείας τῶν ἀνθρώπων τούτων συνίσταται κοινῶς ἀπὸ βραστὸν γάλα, γεώμηλα, καὶ τυρίον ἐφετεινόν· παλαιὸν τυρίον προστίθεται κάποτε ὡς τρυφή. Καφεὲς πίνεται γενικῶτα τὸ πρωί.

Αἱ ποιμενικαὶ τῆς Ἑλβετίας ἐπαρχίαι εἶναι, ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς κυβερνήσεως, καθαραὶ δημοκρατίαι· τουτέστιν, ἡ ὑπερτάτη νομοθετικὴ ἐξουσία ἀπόκειται εἰς τὴν γενικὴν συνέλευσιν ὅλων τῶν ἀφῆτων κατοίκων ἐκάστης ἐπαρχίας, ὅσοι ἐπλήρωσαν τὸ δέκατον ὄγδοον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ἡ βουλὴ αὕτη συνέρχεται εἰς ἀγρόν τινα ἅπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ,—γενικῶς τὴν ἀνοίξιν,—ἔσυχρότερον, ἐὰν ἡ χρεία τὸ καλέσῃ. Αἱ ὑποθέσεις τῶν μικρῶν τούτων δημοκρατιῶν εἶναι ἀπλούσταται· ὄλαι δ' αἱ πλέον περιπλεγμέναι καὶ ὅσαι ἀφορῶσι τὸ ὅλον τῆς Ἑλβετίας θεωροῦνται εἰς τὴν λεγομένην Δίαιταν, ἣτις συγκροτεῖται εἰς μίαν τῶν πόλεων, καὶ εἰς τὴν ὁποῖαν ἐκάστη ἐπαρχία στέλλει τὸν ἐπίτροπόν της. Οἱ ἐπίτροποι οὗτοι ἢ ἀντιπρόσωποι ἐκλέγονται κοινῶς ἐκ τῶν νομιμοσετέρων τῆς ἐπαρχίας. Μίαν φορὰν ἐστάλθη τίμιος μὲν, ἀλλ' ἀγράμματος χωρικός. Οὗτος ἐπιστρέψας, καὶ παρασταθεὶς ἐνώπιον τῶν συμπατριωτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀκόλουθον γενικὴν ἐπαρχιακὴν συνέλευσιν, τοῦς εἶπεν ὅτι, ἂν ἤθελαν νὰ κυττάζονται τὰ συμφέροντά των εἰς τὴν Δίαιταν, δὲν ἔπρεπε νὰ στέλλωσιν ἀνθρώπους καθὼς αὐτὸν, οἵτινες ἐγνώριζαν μόνον τὰ περὶ βοσκημάτων ἔγαλακτουργεῖν, ἀλλὰ σπουδασμένους ἔσχυρους ἄνδρας, ἱκανοὺς νὰ καταλαμβάνωσι τὰς ὁμιλίαις τῶν ἄλλων ἐκείνων κυρίων τῶν ἀπὸ τὰς πόλεις, καὶ ν' ἀποκρίνωσιν εἰς τρόπον ὥστε νὰ λαμβάνωσιν ἀκρόασιν.

Ἐκ τῶν πολλοτάτων, ὅσοι λογίζονται πλούσιοι, ὀλίγοι ἀληθῶς εἶναι τοιοῦτοι. Ἐγὼ στοχάζομαι πλούσιον ἐκεῖνον, ὅστις ζῆ ἀπ' ὅτι ἔχει, δὲν χρεωστῆ, καὶ εἶναι εὐχαριστημένος. Καθότι δὲν ἐμπορεῖ τις νὰ προσδιορίσῃ τὴν ποσότητα τοῦ ἀγυρίου, ἢ τὴν ἔκτασιν τῶν ὑποστατικῶν, ἣτις δείχνει τὸν ἀνθρώπον πλούσιον· ἐπειδὴ κανεὶς δὲν εἶναι τῶνόντι πλούσιος, ὅστις δὲν ἔχει τόσα, ὥστε νὰ μὴν ἐπιθυμῇ περισσότερα. Ἡ ἐπιθυμία πλειοτέρων δείχνει ἔλλειψιν, ἢ δ' ἔλλειψις εἶναι πενία.